

måtte begynde forfra. Det ville umuliggøre slutopgørelsens rettidige afvikling. Det må derfor betragtes som udelukket at gennemføre ordningen allerede for 1973. Derimod ville ordningen antagelig kunne gennemføres for 1974. Det er dog efter kildeskattedirektoratets vurdering en forudsætning for forsvarlig gennemførelse af ordningen med virkning for indkomståret 1974, at der snarest træffes principbeslutning om arbejdets videreførelse. Hvis ordningen gennemføres med virkning for indkomståret 1974, vil det naturligvis have til følge, at der i finansåret 1975-76 opstår et provenutab af nogenlunde samme størrelse som foran anført.

Spørgsmål 3:

Hvor stort forventes det årlige provenutab at blive, hvis der med virkning fra 1. januar 1975 gennemføres den regel, at de samlede skattepligtige indkomster ligedeles mellem ægtefæller, der må antages i indkomståret at have anvendt den væsentligste del af deres arbejdskraft, og mindst 1.000 arbejdstimer, i en virksomhed, hvoraf den ene ægtefælle (eller begge) er ejer eller medejer?

Svar:

Der foreligger ikke oplysninger om, hvor mange ægtefæller der i løbet af et indkomstår anvender den væsentligste del af deres arbejdskraft, og mindst 1.000 timer, i en erhvervsvirksomhed, der ejes af den ene eller af begge ægtefæller.

Tænker man sig imidlertid, at den foreslåede deling af ægtefællernes indkomster gennemføres for den personkreds, der i 1974 forventes omfattet af reglerne om medhjælpende hustru, er det på dette grundlag muligt rent skønsmæssigt at anslå, hvad en ligedeling af indkomsterne vil betyde for indkomstkattens størrelse.

Efter de gældende lovregler for beskatning af ægtepar med medhjælpende hustru overføres ved skattens beregning 25 pct. af mandens skattepligtige indkomst til hustruen — dog maksimalt 13.400 kr. for 1974.

Såfremt denne regel erstattes med en regel om, at den skattepligtige indkomst ved skattens beregning deles lige mellem ægtefællerne, kan det rent skønsmæssigt anslås at ville medføre et provenutab på slutskat-

ten for 1974 på omkring 150 mill. kr. Heraf vil ca. 100 mill. kr. være provenutab for staten.

Det er forudsat, at 2.400 kr.s grænsen for hustruens særskilte indkomst bibeholdes.

Spørgsmål 4:

Vil ministeren overveje at foreslå, at tillægget til overskydende skat beregnes efter samme sats som restskatterne?

Svar:

Ved betaling af restskat skal der tillige betales et tillæg på 8 pct. af restskatten. Tillægget kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Ved tilbagebetaling af overskydende skat ydes der normalt en godtgørelse på 5 pct. af beløbet. Godtgørelsen skal ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Før 1972 var procentsatserne for tillæg til restskat og godtgørelse for overskydende skat de samme, nemlig 8 pct. Godtgørelsen for overskydende skat skulle imidlertid dengang medregnes til den skattepligtige indkomst.

Ved en ændring af kildeskatteloven i 1972 (lov nr. 572 af 15. december 1972) blev det fastsat, at godtgørelsen af overskydende skat ikke længere skulle medregnes til den skattepligtige indkomst. Samtidig blev det fastsat, at godtgørelsen til gengæld skulle nedsættes fra de hidtidige 8 pct. til 5 pct. I betænkningen af 7. december 1972 fra folketingets skatte- og afgiftsudvalg blev herom udtalt følgende:

„Der er under lovforslagets § 1, nr. 1, stillet forslag om, at godtgørelsen til overskydende skat fremtidig ikke skal medregnes i den skattepligtige indkomst. Hvis procentsatsen for godtgørelsen uændret skulle udgøre 8 pct., ville dette indebære en meget betydelig effektiv forrentning af overskydende skat. Dette ville kunne medføre, at en del skattepligtige begærede forskudsgrundlaget ændret alene for at opnå godtgørelse af overskydende skat. Man har derfor fundet det rimeligt, at der i forhold til de gældende regler sker den ændring, at satsen for godtgørelse nedsættes til 5 pct.“

Hvis man nu skulle vende tilbage til samme sats for beregningen af godtgørelsen for overskydende skat som for beregningen